

Κυθήρων Σεραφεΐμ: «Το Ουκρανικό διχάζει την Εκκλησία».

18-09-2019

Στο Ουκρανικό ζήτημα αναφέρεται για άλλη μια φορά ο Μητροπολίτης Κυθήρων Σεραφεΐμ που σε κείμενό του αναφέρεται στις κινήσεις που έχουν γίνει στους κόλπους της Εκκλησίας της Ελλάδος και σημειώνει πως το θέμα αυτό διχάζει την Εκκλησία στο σύνολό της.

Παράλληλα, αναφέρεται στα Συλλείτουργα Μητροπολιτών της Εκκλησίας της Ελλάδος και τους παροτρύνει να μη λαμβάνουν μέρος σε τέτοιου είδους Λειτουργίες.

Το κείμενο αναφέρει:

«Ολοκληρώθηκε την 31η Αυγούστου ε.ε., με την Χάρι του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, η θητεία της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της 162ας Συνοδικής περιόδου, της οποίας υπήρξα μέλος και, ευλογών τον Θεόν διά την διακονίαν αυτήν, θεωρώ ως επιτακτικό χρέος μου να χαράξω τις ακόλουθες γραμμές για την ενημέρωσι του Ποιμνίου μου και όσων άλλων αδελφών χριστιανών θα το επιθυμούσαν γύρω από το φλέγον Ουκρανικό εκκλησιαστικό ζήτημα, το οποίο επικινδύνως εξελίσσεται.

Και τούτο διότι καθ' όλην σχεδόν την παρελθούσα Συνοδική περίοδο το Ουκρανικό Αυτοκέφαλο ήταν το κυρίαρχο και το σπουδαιότερο θα λέγαμε θέμα των Συνεδριών μας.

Το τελευταίο σχετικό ανακοινωθέν της απελθούσης ΔΙΣ, αν απομονωθή και δεν συνεκτιμηθούν όλα τα καθ' όλην αυτήν την Συνοδικήν περίοδον διαμειφθέντα και καταγραφέντα εις τα Πρακτικά, δίνει εντελώς διαφορετική εικόνα και άλλες εντυπώσεις.

Διά τούτο αισθάνομαι επιβεβλημένη την ενώπιον Θεού, του Ποιμνίου μου και της Αγίας Μητρός ημών Εκκλησίας υποχρέωση να καταθέσω εκ ψυχής, εν συνειδήσει και εν φόβω Θεού, τα κατωτέρω διευκρινιστικά του όλου θέματος στοιχεία και εν τέλει την επ' αυτού επισκοπικήν μου μαρτυρίαν, η οποία καταγράφεται εις τα υπ' αριθ. 308/29-5-2019 και 396/23-7-2019 σχετικά έγγραφέ μου προς τον Μακ. Πρόεδρον και τα Μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, τα οποία ανεγνώσθησαν εν Συνόδω και τα οποία κοινοποιώ εις το Χριστεπώνυμο Πλήρωμα προς ενημέρωσιν.

1. Σε αλληπάλληλες συνεδριάσεις ετέθη απ' αρχής της Συνοδικής αυτής περιόδου μέχρι πέρατος, της τελευταίας ώρας αυτής, το πολύκροτο και πολύπλοκο Ουκρανικό ζήτημα.

Ανεγνώσθησαν σχετικά κείμενα του Παναγ. Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, του Μακ. Πατριάρχου Μόσχας και πασών Ρωσιών κ.Κυρίλλου, του Μακ. Πατριάρχου Σερβίας κ. Ειρηναίου, του Μακ. Μητροπολίτου Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Ονουφρίου κ.α.

2. Εξητάσθησαν διεξοδικώς τα δύο σκέλη του θέματος: α) Ο Παναγ. Οικουμενικός Πατριάρχης έχει το δικαίωμα να εκχωρή Αυτοκεφαλίαν εις Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου ή απεριορίστως εις πάσαν Επισκοπήν Ορθοδόξων; α1) Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κων/πόλεως δύναται να δεχθή έκκλητον προσφυγίν Ιεράρχου της κανονικής δικαιοδοσίας του Οικουμενικού Θρόνου μόνον, ή απεριορίστως παρά παντός Αρχιερέως της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας;

Ή εν η περιπτώσει Επίσκοπός τις κατεδικάσθη υπό Πατριάρχου και Πατριαρχικής Συνόδου (όρα περίπτωσιν του καθαιρεθέντος και αναθεματισθέντος αρμοδίως υπό του Πατριαρχείου Ρωσίας Μητροπολίτου Κιέβου Φιλαρέτου) έχει το δικαίωμα ασκήσεως της εκκλήτου προσφυγής του εις τον Οικουμενικόν Πατριάρχην ή εις την οψέποτε συγκληθησομένην επομένην Οικουμενικήν Σύνοδον;

β) Η εκχώρησις της «νέας Αυτοκεφαλίας» εγένετο κανονικώς υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου, εις έδαφος της κανονικής δικαιοδοσίας του, ή υπερορίως, μη αιτηθείσης της Αυτοκεφαλίας υπό της Αυτονόμου Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας διά της Μητρός αυτής Ρωσικής Εκκλησίας παρά του Οικουμενικού Πατριαρχείου; και β1) Η ούτω πως εκχωρηθείσα

«νέα Αυτοκεφαλία» πληροί τους κανονικούς και εκκλησιολογικούς όρους και τας απαραίτητους προϋποθέσεις, γνωστού όντος ότι όχι μόνον εγένετο η εισδοχή σχισματικών μερίδων, αναθεματισμένων, καθηρημένων, αυτοχειροτονήτων και αχειροτονήτων, χωρίς προηγουμένως να αιτηθή έμπρακτος μετάνοια και καταδίκη του σχίσματος, αλλά και παρεθεωρήθη τελικώς και έμεινεν «έξω του Νυμφώνος», αποχαρακτηρισθείσα προηγουμένως, η υπό τον Μακ. Μητροπολίτην Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Ονούφριον Κανονική και υπό πασών των κατά τόπους Αυτοκεφάλων Ορθόδοξων Εκκλησιών ανεγνωρισμένη Ορθόδοξος Εκκλησία της Ουκρανίας, αρνηθείσα να συναπαρτίση· και συγκροτήσει το Ουκρανικόν Αυτοκέφαλον μετά των δύο λίαν προβληματικών από κανονικής και εκκλησιολογικής απόψεως σχισματικών εν Ουκρανία μερίδων (αι οποίαι τελικώς, μετά την αποδοχήν της εν θέματι «Αυτοκεφαλίας» διεσπάσθησαν εκ νέου);

3. Ούτω πως τεθέντος του όλου αυτού κανονικού και εκκλησιολογικού θέματος και του περί αυτό προβληματισμού έγιναν πολλές και εκτεταμένες συζητήσεις και τοποθετήσεις παρά τε του Μακαριωτάτου Προέδρου κ. Ιερωνύμου και απάντων των Συνοδικών Μελών.

Οι Σεβ/τοι άγιοι Άδελφοί των καλουμένων «Νέων Χωρών» και ένας Σεβ. Άδελφός της καλουμένης «Παλαιάς Ελλάδος» εις τα ως άνω ερωτήματα ήσαν θετικοί, ότι δηλ. ο Οικουμ. Πατριάρχης έχει το δικαίωμα να εκχωρή Αυτοκεφαλίαν εις ολόκληρον τον Ορθόδοξον χώρον, απεριορίστως, και επομένως ορθώς έπραξε και εις την προκειμένην περίπτωση· κανονικώς κέκτηται το δικαίωμα της εξετάσεως της εκκλήτου προσφυγής εν όλη τη Ορθόδοξω χριστιανική Οικουμένη απεριορίστως (και επομένως και του προκύψαντος «νέου Αυτοκεφάλου»)· κανονικώς εξεχωρήθη η «νέα Αυτοκεφαλία» και ότι δεν υφίσταται κανονικόν πρόβλημα εκ της ούτω πως γενομένης αποκαταστάσεως εν τη κανονική τάξει των σχισματικών μερίδων της Ουκρανίας.

Σημειωτέον δε ότι οι άγιοι Άδελφοί των «Νέων Χωρών» παρέλαβον κατά μήνα Ιανουάριον τα Πατριαρχικά Γράμματα εκ Φαναρίου Κων/πόλεως, δι' ων εκαλούντο να αποδεχθούν το γενόμενον εν Κων/πόλει κατά την εορτήν των Αγίων Θεοφανείων, ότι επισήμως εν Εκκλησία λαού παρεδόθη υπό του Παναγ. Πατριάρχου εις τον «νέον Προκαθήμενον» της Ουκρανικής Εκκλησίας ο Πατριαρχικός Τόμος εκχωρήσεως της «νέας Αυτοκεφαλίας» και ότι ουδέν κανονικόν πρόβλημα υφίσταται.

Οι υπόλοιποι πέντε (5) της «Παλαιάς Ελλάδος», οι και αρχαιότεροι της Δ.Ι.Σ. έχοντες επιφυλάξεις διά το απεριορίστον του δικαιώματος του Οικουμενικού Πατριάρχου του χορηγείν την Αυτοκεφαλίαν εις άπαντα τον Ορθόδοξον χώρον και διά την αποδοχήν των εκκλήτων προσφυγών εξ απάσης Επισκοπής Ορθόδοξων γενικώς και ανεξαιρέτως, και πληροφορηθέντες αρμοδίως εκ του Γράμματος του Μακ. Μητροπολίτου Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Ονουφρίου προς την ημετέραν Δ.Ι.Σ. την πλήρη κανονικήν ακαταστασίαν των αποκασταθισών δύο μερίδων των σχισματικών, αναθεματισμένων, καθηρημένων, αυτοχειροτονήτων και αχειροτονήτων της Ουκρανίας, είμεθα πεπεισμένοι διά την ιδιαιτερότητα και την ιδιάζουσαν προβληματικότητα, διά τους ως άνω λόγους, του εκχωρηθέντος Ουκρανικού Αυτοκεφάλου, διό και η αντιμετώπισις του άκρως νευραλγικού αυτού θέματος, από κανονικής και εκκλησιολογικής πλευράς ήτο λίαν προσεκτική και επιφυλακτική.

Και ο Μακαριώτατος Πρόεδρος κ. Ιερώνυμος, σεβόμενος μεν το δικαίωμα του Οικουμ. Πατριάρχου να χορηγή το Αυτοκέφαλον εις μίαν Τοπικήν Εκκλησίαν, προβληματιζόμενος δε σοβαρώς διά την επιφυλακτικήν και αρνητικήν στάσιν των κατά τόπους Αυτοκεφάλων Εκκλησιών έναντι της Ουκρανικής Αυτοκεφαλίας και πληροφορηθείς αρμοδίως περί της αταξίας και πλήρους ακαταστασίας των μερίδων των σχισματικών σε θέματα κανονικής τάξεως, Ιερωσύνης και κανονικών και εγκύρων χειροτονιών, ήτο καθ' όλον το διάστημα της Συνοδικής περιόδου «σύννους και σκεπτόμενος» και προβληματιζόμενος σοβαρώς διά το μείζον

πρόβλημα του υπό τοιαύτας συνθήκας αποδοθέντος Αυτοκεφάλου εις την Ουκρανίαν και τις ολέθριες για την ενότητα των Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών συνέπειες αυτού.

4. Από τον πρώτο καιρό της Συνοδικής μας περιόδου ο Μακαριώτατος Πρόεδρος επρότεινε να συγκληθή εκτάκτως η Σεπτή Ιεραρχία μας, να ενημερωθή επαρκώς από τις αρμόδιες Συνοδικές Επιτροπές α) επί των Δογματικών και Νομοκανονικών Ζητημάτων και β) επί των Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων, εις τας οποίας προωθούντο όλα τα σχετικά κείμενα, και **να αποφασίση η Ι.Σ.Ι. διά μυστικής ψηφοφορίας εάν θα αποδεχθή ή όχι το τετελεσμένο γεγονός του Ουκρανικού Αυτοκεφάλου**. Μεσούσης δε της Συνοδικής περιόδου ο Μακαριώτατος επρότεινε την παραπομπή του θέματος αυτού εις την τακτική σύγκλησι της Ιεραρχίας του προσεχούς Οκτωβρίου.

Μετά το Πάσχα ο Μακαριώτατος Πρόεδρος, επηρεασθείς από την γνώμη Πανεπιστημιακού Καθηγητού, ισχυριζομένου ότι δεν έχει αρμοδιότητα η Ι.Σ.Ι. να αποφανθή και αποφασίση για την νέα αυτή Αυτοκεφαλία, αφού εις ουδέν παρόμοιο προηγούμενο Αυτοκεφαλίας έλαβε θέσιν και εφ' όσον τα πρεσβυγενή Πατριαρχεία και οι άλλες Αυτοκέφαλες Εκκλησίες δεν έπραξαν κάτι παρόμοιο, έπαυσε να συζητή το θέμα παραπομπής της υποθέσεως αυτής στην προσεχή Τακτική Σύγκλησι της Ιεραρχίας, ώσπου την τελευταία ημέρα της Συνοδικής μας περιόδου (28-8-2019), και δη την τελευταία ώρα 2 μ.μ., η Δ.Ι.Σ. αφού ήκουσε τους Σεβ. Προέδρους των προμνημονευθεισών Μονίμων Συνοδικών Επιτροπών και υπέβαλε ωρισμένες ερωτήσεις, αρνήθηκε δε επίμονα διά του Αντιπροέδρου της Σεβ. Μεσογαίας και άλλων Σεβ. Συνέδρων να λάβη Απόφασιν επί του Ουκρανικού Αυτοκεφάλου, κρίνασα εαυτήν αναρμοδίαν προς τούτο, απεδέχθη πρότασιν Σεβ. Συνοδικού Συνέδρου να αναγραφή εις το Δελτίον Τύπου ότι η Δ.Ι.Σ. αναγνωρίζει το δικαίωμα του Οικουμενικού Πατριάρχου να χορηγή Αυτοκεφαλίαν και το προνόμιον του Μακαριωτάτου Προέδρου μας να χειρισθή το θέμα τούτο κατά την έμφρονα κρίσιν του.

Προσωπικώς διεφώνησα με την πρότασιν αυτήν, διότι αφ' ενός μεν προαισθάνθηκα τις αρνητικές αντιδράσεις, που θα προκαλούσε η αποδοχή της -όπερ και επιβεβαιώθηκε εκ των υστέρων με την διαφορετική ανάγνωσι που έκαναν, όσοι την ανέγνωσαν- και αφ' ετέρου διότι η Αυτοκεφαλία, κατά το Ιερόν Πηδάλιον, δίδεται από τον Οικουμ. Πατριάρχη Κων/πόλεως μόνον εντός των ορίων της δικαιοδοσίας του Οικουμ. Θρόνου και όχι εις ετέραν δικαιοδοσίαν, όπως είναι η Ουκρανία, ανήκουσα από 300 και πλέον χρόνων εις την δικαιοδοσίαν του Ρωσικού Πατριαρχείου. Και, ακόμη, διότι κριθείσα η υπόθεσις των σχισματικών, αναθεματισμένων και αυτοχειρονήτων υπό του οικείου Πατριάρχου και της Πατριαρχικής Συνόδου της Ρωσίας δεν επεδέχτο έκκλητον προσφυγήν εις τον Πατριάρχην Κων/πόλεως, αν και Πρωτόθρονον, διότι αυτές οι υποθέσεις ανακρίνονται εν τοιαύτη περιπτώσει μόνον υπό της οψέποτε συγκληθησομένης επομένης Οικουμενικής Συνόδου.

Και **διά το δεύτερο σκέλος της προτάσεως δεν συνεφώνησα** όχι εξ ελλείψεως εμπιστοσύνης εις την έμφρονα κρίσιν του Μακαριωτάτου Προέδρου κ. Ιερωνύμου, αλλά διότι ένα τέτοιο κρίσιμο θέμα υψίστης σπουδαιότητος και σημασίας όχι ένας, όχι 12, αλλά η Ολομέλεια της Σεπτής Ιεραρχίας μας είναι αρμοδία και επιβάλλεται συνοδικώς να το διαχειρισθή.

Γι' αυτό η ταπεινή μου πρότασις ήτο: «η Δ.Ι.Σ., αφού άκουσε τους Σεβ. Προέδρους των αρμοδίων Συνοδικών Επιτροπών επί του θέματος του Ουκρανικού Αυτοκεφάλου, παραπέμπει το μείζον τούτο θέμα διά του Μακαριωτάτου Προέδρου της εις την Σύνοδον της Ιεραρχίας».

5. Ταπεινώς φρονώ ότι, κατόπιν των ανωτέρω, που συνιστούν σύντομη αναδρομή εις την πορείαν και εξέλιξιν του όλου πολυκρότου και πολυπλόκου Ουκρανικού ζητήματος, θα ήτο άδικος η κρίσις ότι η Δ.Ι.Σ. έδωκε «λευκή επιταγή» εις τον Μακαρ. Πρόεδρον να κλείση το όλο θέμα θετικά υπέρ της αναγνωρίσεως του Ουκρανικού Αυτοκεφάλου.

Του ανέθεσε με εμπιστοσύνη την πρωτοβουλία του έμφρονος χειρισμού του και όχι να αποφασίσει εξ ονόματός της.

6. Προς τιμήν του ο Μακαριώτατος Πρόεδρος, αφού ευχαρίστησε την Δ.Ι.Σ. διά την εμπιστοσύνην της εις το πρόσωπόν του, εδήλωσε ότι δεν ημπορεί μόνος του να σηκώσει ένα τόσο μεγάλο βάρος ευθύνης και γι' αυτό θα φέρη το θέμα εις την Σεπτή Ιεραρχία.

Και επειδή το περίπλοκο αυτό κανονικό και εκκλησιολογικό ζήτημα δεν λύεται «στο πόδι» ή με «μια μονοκονδυλιά» πιστεύω -και από την ταπεινή αυτή ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως μας κάνω θερμότατη έκκλησι -ότι δεν είναι ο κατάλληλος χρόνος επιλύσεώς του, τον προσεχή Οκτώβριο, μετά την διεξαγωγή της διαδικασίας για την εκλογή τριών Μητροπολιτών και τριών Βοηθών Επισκόπων, αλλά διά να εκφρασθή καθώς πρέπει το ιερό Σώμα της Σεπτής Ιεραρχίας μας θα απαιτηθή έκτακτη σύγκλησις της Ι.Σ.Ι. επί διήμερον, και

7. Κατόπιν των ανωτέρω εξηγήσεων παραθέτω προς ενημέρωσιν του Χριστεπώνυμου Πληρώματος της Θεοσώστου Επαρχίας μου Κυθήρων και Αντικυθήρων και όσων άλλων Πατέρων και αδελφών το επιθυμούν τα δύο προαναφερθέντα έγγραφα – αναφορές μου για το Ουκρανικό, το οποίο εύχομαι από καρδίας να επιλυθή θεοφιλώς και θεαρέστως εις δόξαν Θεού.

Η εσπευσμένη επίλυσίς του υπό την πίεσιν κοσμικών παραγόντων, των ισχυρών της γης, και διά την προώθησιν γεωπολιτικών και γεωστρατηγικών σχεδίων εδίδασκε βαθύτατα τον Ουκρανικό λαό, εδίδασκε τις κατά τόπους Αυτοκέφαλες Ορθόδοξες Εκκλησίες, αφού όλες μαζί διαφωνούν με την αντικανονική εκχώρησι της Αυτοκεφαλίας στην Ουκρανία από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, εδίδασκε την Διαρκή Ιερά Σύνοδο, εδίδασκε το Άγιον Όρος, θα διχάση και την Σεπτή Ιεραρχία μας.

Αναμένεται η θεοφώτιστη διευθέτησις του σοβαρωτάτου αυτού θέματος διά της εν Αγίω Πνεύματι Πανορθόδοξου Συνάξεως Προκαθημένων και Εκπροσώπων των κατά τόπους Αυτοκεφάλων Εκκλησιών. **Ευκτέον είναι εις την Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Ελλαδική μας Εκκλησία να αποτραπή η διαρχία.**

Να μη προβαίνουν Σεβ. Ιεράρχες σε συλλειτουργίες, συμπροσευχές και εκκλησιαστική κοινωνία με σχισματικούς και ακοινωνήτους, οι οποίοι δεν έχουν γίνει αποδεκτοί από το σύνολον, σχεδόν, των Αυτοκεφάλων Ορθοδόξων Εκκλησιών, αλλά να αναμένουν την Απόφασιν της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας μας, η οποία τους εξέλεξε, τους χειροτόνησε και τους ενθρόνισε.

Περί του ακανθώδους αυτού Πανορθόδοξου προβλήματος ετοποθετήθησαν λίαν προσφάτως ευθαρσώς και πεπαρησιασμένως ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς κ.Σεραφεΐμ διά του από 12/9/2019 Ανακοινωθέντος της κατ' αυτόν Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, ο Ελλογ. τ.Καθηγητής Δογματικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ κ.Δημήτριος Τσελεγγίδης, απευθυνόμενος διά της από 6/9/2019 επιστολής του προς την Ιεράν Σύνοδον της Εκκλησίας της Ελλάδος και πλειάς Κληρικών, Μοναχών και Λαϊκών δι' επιστολής των προς την Ιεραρχίαν της Εκκλησίας της Ελλάδος (Σεπτέμβριος 2019).

Δι' αυτών των περισπουδάστων κειμένων τίθεται το όλον Ουκρανικόν ζήτημα της «Αυτοκεφαλίας», επί κανονικών και εκκλησιολογικών βάσεων, στις τρομακτικές αποκλίσεις του από την Ορθόδοξη Παράδοσι, σε όλες του τις διαστάσεις και με όλες τις ολέθριες προεκτάσεις του, δι' ων επαπειλείται η συνοχή και ενότης απασών των κατά τόπους Αυτοκεφάλων Ορθοδόξων Εκκλησιών με απρόβλεπτες συνέπειες.

Είθε άπαντες, Επίσκοποι, λοιποί Κληρικοί, Μοναχοί και αδελφοί Χριστιανοί να θελήσωμε και να επιδιώξωμε από καρδίας να ευαρεστήσωμε και εν προκειμένω εις τον Αρχηγόν της Πίστεως και της Σωτηρίας μας Κύριον Ιησούν Χριστόν και εις την Αγίαν Του Ορθόδοξον Καθολικήν

Εκκλησίαν, μη προσβλέποντες το παράπαν εις πρόσωπον ανθρώπου ή εις ιδιοτελή τινά απολαυήν.

Η προσευχή όλων μας διά το Ουκρανικό να είναι θερμή και διαρκής διά να αποτραπούν τα σχίσματα, οι διχασμοί και οι διαιρέσεις και να δοξάζεται εν παντί καιρώ και πάση ώρα το πάντιμον και μεγαλοπρεπές Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.-

Εκτυπώσιμο: https://www.imdleio.gr/diaf/2019/Ukr-Kyth_Ser1.pdf